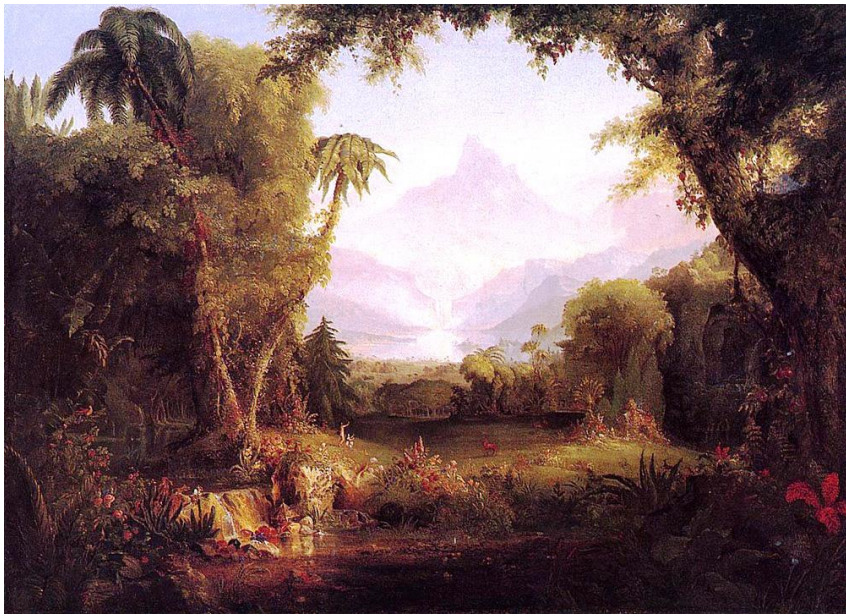

MOTYW RAJU W RELIGIACH ŚWIATA

Jakub Michalak
Michał Kurzydło
Adam Beran
Wiktor Chrobak

Biblia

- raj w Biblii to Eden, podarowany przez stwórcę człowiekowi, jako kraina wiecznej szczęśliwości, dostatku i bezpieczeństwa. Jest to miejsce pobytu pierwszych ludzi - Adama i Ewy. Kraina ta jest żyzna, położona pomiędzy czterema rzekami (sytuuje się go na terenach dzisiejszej Mezopotamii). Człowiek nie musiał tam pracować, żywił się tym, co dawała mu natura. Rosło tam również drzewo życia i drzewo wiadomości dobrego i złego.

Koran

- raj w Koranie to Dżannah. Według Koranu dostanie się tam po śmierci jest nagrodą za dobre czyny i wiarę. Koran szczegółowo opisuje warunki zbawienia. Są nimi wiara w Boga (5:69), modlitwa (5:12) i dobre czyny (4:124).

دردی که در سینه است بر لب
زبان سخن چشمتان نامی او
آن برین چو ای تو نیست بر لب
رون برین چو تو نیست بر لب

دوران بر ما نیست که کج
هر شبه بر آن چو آن نیز
برین که در آن روز هست درد
شده نقش بر آبش نور
آن که در آن کوه کوه نام
برون و آورده است سل ای
دردی که در سینه است بر لب
زبان سخن چشمتان نامی او
آن برین چو ای تو نیست بر لب
رون برین چو تو نیست بر لب

Bhagawadgita

„Duch porzuca zużyte ciało, by nowe przyoblec, jak człowiek co odzież znoszoną na świeżą zamienia.”

Wiara w reinkarnację jest wśród wyznawców hinduizmu powszechna. Wierzą oni, że dusza przechodzi przez coraz wyższe postacie: od przedmiotu, przez rośliny i zwierzęta, a następnie człowieka. Istnieją też wyższe formy, które wiążą się z jeszcze większym zjednoczeniem z Bogiem. Jeżeli jednak człowiek popełniał w życiu straszne czyny, może zostać ukarany. Wtedy po śmierci jego dusza może przybrać niższą formę, np. zwierzęcia.

Sentencja ojców (Pirke Awot)

„Dar nagrody czeka sprawiedliwych w Przyszłym Świecie.”

W judaizmie nie ma jednoznacznej wersji na temat tego, gdzie udaje się dusza po śmierci. – Jest kilka wersji. Nie ma jednego dogmatu. Wiele zależy od interpretacji i od konkretnego rabina. Według innych interpretacji dusza po śmierci trafia do raju albo przestaje istnieć. – Ten, kto żył dobrze, po śmierci trafia właśnie do Olam ha-ba-termin określający w judaizmie eschatologiczną koncepcję przyszłości, przeciwieństwo „tego świata”, czyli ha-olam ha-ze.

SENTENCJE
OJCÓW

פירקע
דאס

z komentarzem
Pawła Śpiewaka

Wydawnictwo WAM

Koncepcja nieśmiertelnej duszy pojawiła się w judaizmie w okresie Drugiej Świątyni. Następnie wizja życia pozagrobowego była rozwijana w literaturze rabinicznej. Ze względu na brak jednego zwierzchniego organu decyzyjnego w organizacji religijnej Żydów nie wykształciła się jedna spójna wizja „przyszłego świata”. Z pewnością jednak pojęcia „olam ha-ba” nie należy utożsamiać z Ogrodem Eden. Literatura rabiniczna wylicza też kategorie ludzi, którzy dostąpią przywileju życia w „olam ha-ba” (np. sprawiedliwi, pokorni) i tych, którzy zostaną z niego wykluczeni (np. heretycy).

Mitologia

- raj dla Greków to Arkadia, lesista kraina położona w środkowej części półwyspu Peloponez, to miejsce, w którym można wieść proste, szczęśliwe życie w bliskim kontakcie z przyrodą. Mieszkańcy tego górzystego kraju zajmowali się wypasem bydła, uprawą pszenicy i winnej latorośli. Krainę tę zaludniały również Parki, które poza tym, że przędły i tkwały, również przecinały nić ludzkiego życia. Mit o Arkadii jest wyrazem tęsknoty człowieka za rzeczywistością szczęśliwą, wolną od konfliktów, zagrożeń, za światem zgodnym z porządkiem natury.

Arkadia – fikcyjna kraina, uważana przez poetów za krainę wiecznego szczęścia – ziemski raj, symbol wyidealizowanej krainy spokoju, ładu, sielankowej, wiecznej szczęśliwości i bez troski.

Konstantin Makowski „Arkadyjskie szczęście”

